

have syntes langt overkommeligere, hvis han var bleven stillet paa et andet Standpunkt, hvis han var kommen til at betragte Sagen under en anden Synsvinkel, om jeg maa benytte mig af dette Udtryk. Deri ligger, troer jeg, egentlig, hvad Thinget forlanger; det forlanger betimelig at blive oplyst om Forholdsregler, hvorved der raades over væsentlige Summer, der tilhøre Staten, for ved en fornyet Betragtning at prøve paa, om det ikke maaffee kunde bringe Ministeriet selv til at opfatte Forholdene i et andet Lys, at see dem fra en anden Side, og uden at kaste nogen Blame paa den forbigangne Tid see at faae rettet paa den tilkommende. Deri troer jeg ligger det væsentligste Punkt.

Der er en anden Art af Tillæg, nemlig de, som ikke angaae den daglige Forpleining, ikke angaae Soldatens daglige Fornødenheder, de, man benævner som Lønningstillæg. Disse tvivler jeg meget paa kunne komme ind under den samme Betragtningmaade; med dem troer jeg der maa omgaaes mere eller mindre forsigtigt; thi der bliver det langt vanskeliggere at godtgjøre Fornødenheden. Det er aldeles simpelt, at under vanskelige Forhold, hvor store Kraftanstrengelser skulle til, behøves der en Forøgelse af Mad, at der, hvor der er en stærk Kølde, en vanskelig Temperatur at udholde, behøves flere og bedre Klæder; men det er meget vanskeligt at vide, naar man sørger for alle virkelige Livsfornødenheder, hvor der behøves flere Penge. Naar man her siger: men man giver Soldaten disse flere Penge, for at han i flere Retninger kan sørge for sine egne Livsfornødenheder, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at overalt under saadanne mislige Forhold, hvor det er vanskeligt at skaffe de tilstrækkelige Livsfornødenheder tilstede, der er netop den Tid kommen, hvor man skal give Soldaten færre Penge til at sørge for sine egne Livsfornødenheder; thi Pengene blive da i Almindelighed ikke vel anvendte, og de Gjenstande, han kan skaffe sig selv, blive i Almindelighed for dyre. Det er, troer jeg, Noget, man maa lægge Mærke til; men, for at kunne fastsætte alt dette paa den behørigte Maade, føres vor Tanke tilbage til, hvad der blev sagt her igaar: det, der savnes, det, man i Almin-

delighed ikke lægger tilstrækkelig Mærke til, at man maa have, det er et Regulativ, som fastsætter, hvorledes Betalingsforholdet skal være under alle de forskellige Forhold, hvorunder man kan tænke sig Soldaten stillet, saaledes at man kan sige, naar vi under de og de Forhold, det være sig i Forventning af Krig, det være sig i Fred, have saamange Soldater og Officerer, kort sagt, Personer af de forskellige Classer og Grader, saa have vi i den Retning, som angaaer deres Lønning, deres fastsatte Betaling, en saadan Gjæld til dem, Saameget at udrede, og da maae vi see at indskrænke det, som maa beroe paa tilfældige Omstændigheder, til det mindste Maal. Jeg troer, at, naar vi tage dette under Overveelse, ville vi vel næsten blive enige om, at der med Hensyn til disse Forandringer, som ere foregaaede, er skeet Noget, som efter den nærværende Opfattelse af, hvad der er Administrationens Sag, og hvad der er Lovgivningens Sag, maa betragtes som Misgreb, som Feiltagelse, en Feiltagelse, der vistnok i sig selv ikke kan bebreides saameget, fordi det ikke er let at komme bort fra det, som har været, og til det, som skal komme, og fordi den paatrængende Nødvendighed har staaet udenfor og drevet fremad; jeg troer, man maa erkende dem for saadanne Misgreb, netop i det Dødblik, hvor de rimeligviis ikke mere kunne begaaes; thi det kunne de ikke; Omstændighederne kunne rimeligviis paa lang Tid ikke kræve en Forholdsregel af den Art. Saaledes haader jeg, vi nogenlunde kunne blive enige om denne Sags Opfattelse.

Krigsministeren: Jeg maa begynde med at fralægge mig en Betydning for at have begaaet Misgreb i min Beshyrelse, indtil Saadant er beviist. Skal jeg opfatte den praktiske Side af den foreliggende Sag, saa begriber jeg, at den dreier sig om, at der er skeet Forandring i de Militaires Lønning, Forpleining og Beklædning, hvilket ikke er bestemt ved Lov; i Officerernes og Soldaternes egentlige Lønning er ingen Forandring foregaaet; de Tillæg, som Soldaterne have, ere ikke bestemte af mig, de ere bestemte af min Forgjænger i Ministeriet; paa hvad Maade han har udviklet saadan Bestemmelse, veed